ARREST VAN HET GERECHT (Vierde kamer)
9 februari 1994

Zaak T-3/92

E. P. Latham
tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Ambtenaren – Besluit tot overplaatsing – Weigering van bevordering"

Volledige Engelse tekst . . . . . II - 83

Betreft: Beroep tot:

– nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 25 april 1991 houdende overplaatsing van verzoeker in de post van adviseur van de directeur-generaal van de dienst Consumentenbeleid, doordat verzoeker niet is bevorderd tot de rang A 3;

– schadevergoeding.

Beslissing: Verwerping.

Resumé van het arrest

Verzoeker, sinds 1974 ambtenaar in de rang A 4, solliciteert op een kennisgeving van vacature naar de post van adviseur van de directeur-generaal van de dienst Consumentenbeleid. Op het daarvoor te gebruiken standaardformulier met het opschrift „sollicitatie voor een overplaatsing/bevordering" haalt verzoeker het woord „overplaatsing" door.

Bij besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag van 25 april 1991 wordt verzoeker overgeplaatst naar de post van adviseur van de directeur-generaal van de dienst Consumentenbeleid met behoud van zijn indeling in de rang A 4.

Bij krachtens artikel 90 Ambtenarenstatuut ingediende klacht van 20 juni 1991 betoogt verzoeker, dat hij had moeten worden aangesteld in de rang A 3. Bij besluit van 3 december 1991 wijst de Commissie die klacht af.

I – De ontvankelijkheid

1. *Het verzoek om nietigverklaring van het besluit waarbij de post van adviseur is ingedeeld in de rang A 4/A 5, en van het besluit om verzoeker niet tot de rang A 3 te bevorderen*

a) Het bestaan van een bezwarend besluit

Het Gerecht herinnert er om te beginnen aan, dat de adviezen van het Raadgevend comité benoemingen, waarvan de bevoegdheid louter adviserend is, zowel wat de beoordeling van de geschiktheid van de kandidaten als wat de indeling van het te vervullen ambt betreft, als voorbereidende handelingen niet het voorwerp van een beroep kunnen zijn (r.o. 20).

Referentie: Gerecht 24 januari 1991, Latham/Commissie, T-27/90, Jurispr. blz. II-35, r.o. 26 en 27

Het Gerecht stelt vast, dat het besluit om verzoeker in de betrokken post over te plaatsen, de enige handeling is die zijn statutaire positie ongunstig kan beïnvloeden. De twee verzoeken om nietigverklaring moeten aldus worden uitgelegd, dat zij strekken tot nietigverklaring van dat besluit, voor zover bij dat besluit de te vervullen post in de rang A 4/A 5 is ingedeeld en tegelijkertijd verzoekers verzoek om bevordering tot de rang A 3 is afgewezen. Het besluit waarvan verzoeker de nietigverklaring vordert, is derhalve een hem bezwarend besluit (r.o. 21 en 22).

b) Verzoekers procesbelang

Volgens het Gerecht behoudt verzoeker, ofschoon hij sinds november 1991 gepensioneerd is, zijn procesbelang, aangezien hij niet alleen de nietigverklaring van een vermeend onwettig besluit vordert, maar eveneens vergoeding vordert van de materiële en immateriële schade die hij zijns inziens door dit besluit heeft geleden (r.o. 23).

Referentie: Gerecht 5 december 1990, Marcato/Commissie, T-82/89, Jurispr. blz. II-735, r.o. 54

Het Gerecht acht het verzoek om nietigverklaring van het besluit van 25 april 1991 derhalve ontvankelijk.

2. *Het verzoek strekkende tot bevordering van verzoeker tot de rang A 3 met terugwerkende kracht tot 16 april 1991*

De gemeenschapsrechter is niet bevoegd om in het kader van de legaliteitscontrole op grond van artikel 91 Ambtenarenstatuut bevelen te geven aan de administratie en volgens artikel 176 EEG-Verdrag kunnen voor de administratie slechts verplichtingen voortvloeien uit de nietigverklaring van een van haar besluiten (r.o. 27).

Referentie: Hof 13 december 1989, Oyowe en Traore/Commissie, C-100/88, Jurispr. blz. 4285, r.o. 19; Hof 14 februari 1990, Schneemann e.a./Commissie, C-137/88, Jurispr. blz. I-369, r.o. 16; Gerecht 13 juli 1993, Moat/Commissie, T-20/92, Jurispr. blz. II-799, r.o. 36

Het Gerecht stelt derhalve vast, dat het verzoek niet-ontvankelijk moet worden verklaard.

3. *Het verzoek om de Commissie te doen antwoorden op verzoekers klacht*

Het Gerecht stelt vast, dat aangezien de Commissie verzoekers klacht bij besluit van 3 december 1991 heeft afgewezen, dit verzoek zonder voorwerp is geraakt (r.o. 31 en 32).

4. *De vorderingen tot schadevergoeding*

a) De vordering tot vergoeding van de schade die verzoeker stelt te hebben geleden doordat hij niet is bevorderd tot de rang A 3

Slechts wanneer er een nauw verband bestaat tussen een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schadevergoeding, is deze vordering als accessorium bij het beroep tot nietigverklaring ontvankelijk, zonder dat eerst het tot aanstelling bevoegd gezag moet zijn verzocht om de gestelde geleden schade te vergoeden of een klacht moet zijn ingediend, waarin de gegrondheid van de stilzwijgende of uitdrukkelijk afwijzing van verzoekers vordering wordt betwist (r.o. 37).

Referentie: Latham/Commissie, reeds aangehaald, r.o. 38; Gerecht 25 september 1991, Marcato/Commissie, T-5/90, Jurispr. blz. II-731, r.o. 49; Gerecht 28 januari 1993, Piette de Stachelski/Commissie, T-53/92, Jurispr., blz. II-35, r.o. 17

Wanneer er een nauw verband bestaat tussen een verzoek om nietigverklaring en een vordering tot schadevergoeding, leidt de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om nietigverklaring tot niet-ontvankelijkheid van de van de vordering tot schadevergoeding (r.o. 37).

Referentie: Hof 12 december 1967, Collignon/Commissie, 4/67, Jurispr. blz. 455; Hof 14 februari 1989, Bossi/Commissie, 346/87, Jurispr. blz. 303, r.o. 31; Moat/Commissie, reeds aangehaald, r.o. 46

Het Gerecht is van oordeel, dat aangezien de vordering tot schadevergoeding nauw is verbonden met het ontvankelijke verzoek om nietigverklaring van het besluit van 25 april 1991, de vordering tot schadevergoeding eveneens ontvankelijk moet zijn (r.o. 38).

b) De vorderingen tot vergoeding van de schade die verzoeker stelt te hebben geleden doordat de procedure met betrekking tot zijn verzoek om bevordering niet in acht is genomen en zijn beoordelingsrapport niet is gerectificeerd

Het Gerecht is van oordeel, dat deze vorderingen niet-ontvankelijk zijn, aangezien zij geen nauw verband houden met het verzoek om nietigverklaring van het besluit van 25 april 1991 en er geen precontentieuze procedure als bedoeld in artikel 90 Ambtenarenstatuut heeft plaatsgevonden (r.o. 39).

II – Ten gronde

1. *De conclusies strekkende tot nietigverklaring van het besluit van 25 april 1991*

Uit artikel 5, leden 1 en 4, Ambtenarenstatuut en uit de algemene beginselen van het ambtenarenrecht volgt, dat hoewel de Commissie over een ruime beoordelingsvrijheid beschikt met betrekking tot de organisatie van haar diensten en de evaluatie van de ambten, niettemin het belang van de aan een bepaald ambt verbonden taken en verantwoordelijkheden het belangrijkste criterium vormt voor de indeling van een te vervullen post (r.o. 45).

Referentie: Hof 28 oktober 1980, Dautzenberg/Hof van Justitie, 2/80, Jurispr. blz. 3107, r.o. 9

De toetsing door het Gerecht dient zich in het onderhavige geval te beperken tot de vraag, of de administratie, gezien de overwegingen die haar tot haar oordeel konden brengen, binnen redelijke grenzen is gebleven en niet een kennelijk onjuist gebruik van haar bevoegdheden heeft gemaakt (r.o. 46).

Referentie: Hof 4 februari 1987, Bouteiller/Commissie, 324/85, Jurispr. blz. 529, r.o. 6; Hof 12 februari 1987, Bonino/Commissie, 233/85, Jurispr. blz. 739, r.o. 5

a) Eerste middel: misbruik van bevoegdheid

Het Gerecht is van oordeel, dat verzoeker geen enkel concreet gegeven heeft aangevoerd waaruit blijkt, dat het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag houdende indeling van het ambt is, genomen voor andere doelen dan die welke door de betrokken regeling worden beoogd (r.o. 50).

b) Tweede middel: onregelmatigheden in de procedure

i) Onregelmatige verspreiding van de kennisgeving van vacature

Het Gerecht is van oordeel, dat zelfs al is de kennisgeving van vacature, zoals verzoeker stelt, niet op regelmatige wijze verspreid, die onregelmatigheid voor hem slechts gunstige gevolgen kan hebben gehad. Het verzuim waarover verzoeker klaagt, kan zijn belangen dus niet schaden. Aangezien verzoeker niet bevoegd is om in het belang van de wet in rechte op te treden, moet dit middel niet-ontvankelijk worden verklaard (r.o. 53).

Referentie: Hof 30 juni 1983, Schloh/Raad, 85/82, Jurispr. blz. 2105, r.o. 14

ii) Het niet rectificeren van verzoekers beoordelingsrapport over de periode 1981/1983

Het Gerecht is van oordeel, dat het niet rectificeren van het bedoelde beoordelingsrapport niet van invloed kan zijn geweest op het besluit betreffende de indeling van de te vervullen post, dat het tot aanstelling bevoegd gezag in 1991 los van de beoordeling van de sollicitanten voor de betrokken post heeft genomen (r.o. 55).

c) Derde middel: schending van het beginsel van bescherming van gewettigd vertrouwen

Het recht op bescherming van gewettigd vertrouwen komt toe aan iedere particulier die in een situatie verkeert waaruit blijkt, dat de gemeenschapsadministratie bij hem

gegronde verwachtingen heeft gewekt. Een ambtenaar kan echter geen beroep doen op schending van het beginsel van gewettigd vertrouwen wanneer de administratie hem geen precieze toezeggingen heeft gedaan (r.o. 58).

Referentie: Hof 19 mei 1983, Mavridis/Parlement, 289/81, Jurispr. blz. 1731, r.o. 21; Gerecht 27 maart 1990, Chomel/Commissie, T-123/89, Jurispr. blz. II-131, r.o. 25 en 26

Het Gerecht stelt vast, dat aangezien het dossier geen enkel spoor bevat van precieze toezeggingen door het tot aanstelling bevoegd gezag over een eventuele bevordering van verzoeker tot de rang A 3, er geen sprake kan zijn van schending van het beginsel van bescherming van gewettigd vertrouwen (r.o. 59).

2. *De conclusies strekkende tot toekenning van schadevergoeding*

De Gemeenschap kan pas aansprakelijk worden gesteld als tegelijkertijd is voldaan aan een aantal voorwaarden, namelijk dat het aan de instellingen verweten gedrag onwettig is, dat er werkelijk schade is geleden, en dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen het gedrag en de gestelde schade (r.o. 63).

Referentie: Hof 16 december 1987, Delauche/Commissie, 111/86, Jurispr. blz. 5345, r.o. 30; Gerecht 27 februari 1992, Plug/Commissie, T-165/89, Jurispr. blz. II-367, r.o. 115

Het Tribunal stelt vast, dat verzoeker geen enkel bewijs heeft geleverd van onregelmatigheden of onwettigheden die de Commissie bij de indeling van de post van adviseur van de directeur-generaal zou hebben begaan, en dat het feit dat hij niet tot de rang A 3 is bevorderd, rechtstreeks voortvloeit uit de indeling van de betrokken post. Aangezien de onwettigheid van het aan de Commissie verweten gedrag niet is aangetoond, moet de vordering tot vergoeding van de schade die verzoeker stelt te hebben geleden als gevolg van het feit dat hij niet tot de rang A 3 is bevorderd, worden afgewezen (r.o. 65 en 66).

Dictum:

Het beroep wordt verworpen.